

อยากรู้ซื่อ คนที่ขึ้นไปไถ่ฟุ้ง

เท่าที่ผมทราบตามหนังสือ ผู้ใหญ่บ้านไม่มีวาระ หรือเกี้ยวนายก็ต้องมีการจัดการ แต่หากบริหารงานไม่ดี ผู้คนในชุมชนไม่ต้องการให้อยู่ก็มีกระบวนการจัดการดูแลกัน ที่นี่ ผู้ถูกดูแลจะได้รับความคุ้มครองจากการอย่างไร และผู้ถูกดูแลอยากรู้ว่าใครบ้างที่ไม่พอใจการทำงานของตนเอง เช่นจะทำอะไรได้บ้าง

เรื่องของเรื่องก็คือว่า รายภูรีได้เข้าซื้อกันพร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนเพื่อขอให้นายอำเภอสั่งให้นายเหลือเกินซึ่งเป็นผู้ใหญ่บ้าน พั้นจากตำแหน่ง อำเภอได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนการยื่นถอดถอนโดยตรวจสอบข้อมูลส่วนบุคคล รายชื่อ อายุ ที่อยู่ ลายมือชื่อ หมายเลขอปต คุณสมบัติและลักษณะที่ไม่ต้องห้ามตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. ๒๕๔๗ จำนวนฝ่ายน้อยกว่ากึ่งหนึ่งของรายภูรีผู้มีคุณสมบัติของผู้เข้าซื้อซึ่งก็ได้ไปแสดงตนและยืนยันว่าไม่ผู้ใดบังคับบุญชี้ญหรือหลอกหลวง เมื่อตรวจสอบถูกต้องแล้วอำเภอจึงมีคำสั่งให้นายเหลือเกินพ้นจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน นายเหลือเกินก็ไม่ว่าอะไร ให้ไปก็ไป แต่มีหนังสือถึงอำเภอขอขยายเวลา รายชื่อผู้เข้าซื้อถอดถอนตนเองออกจากตำแหน่ง แต่อำเภอเมืองมีหนังสือแจ้งปฏิเสธการเปิดเผยด้วยเหตุผลว่า ขอรายชื่อไปก็ไม่ก่อให้เกิดสิทธิใหม่ เนื่องจากนายเหลือเกินได้อุทธรณ์คำสั่งทางปกครองและใช้สิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ซึ่งศาลมีคำพิพากษายกฟ้องและพ้นกำหนดเวลาอุทธรณ์แล้ว และการเปิดเผยรายชื่อดังกล่าวไม่เป็นผลดีต่อการอยู่ร่วมกันของรายภูรีในหมู่บ้าน รวมทั้งอาจก่ออันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด หากเหลือเกินจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการประชุมพิจารณาเรื่องนี้ อำเภอได้ส่งสำเนาเอกสารตามอุทธรณ์ไปให้คณะกรรมการวินิจฉัย เพื่อประกอบการพิจารณา ซึ่งคณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าข้อมูลข่าวสารบัญชีรายชื่อผู้เข้าซื้อถอดถอน นายเหลือเกินออกจากตำแหน่งตามที่อำเภอปฏิเสธการเปิดเผยต่อนายเหลือเกินนั้น แม้จะเป็นข้อมูลข่าวสารในกระบวนการจัดการที่เสร็จสิ้นแล้ว แต่นายเหลือเกินมีส่วนได้เสียโดยตรงในเรื่องที่ข้อคดีนั้น แต่...ถึงตอนสำคัญแล้วรับจำประเด็นมุ่งมองของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ นั่นคือรับว่าท่านถูกจากอะไร แต่ผู้ที่เข้าซื้อรวมกันถอดถอนนั้น เป็นเพียงรายภูรีธรรมด้วยไม่มีอิทธิพลใดๆ สมควรได้รับความคุ้มครองจากการทำงานราชการ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ คือไม่ควรเปิดเผยบัญชีรายชื่อผู้เข้าซื้อถอดถอน ให้แก่นายเหลือเกิน

อ่านจบแล้วจับประเด็นได้นะครับว่า กว่าหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการฉบับนี้นอกจากให้สิทธิแก่ประชาชนในการขอข้อมูลข่าวสารแล้ว ยังให้ความคุ้มครองแก่ผู้ให้เบะแสแก่ทางราชการในการตรวจสอบการดำเนินงานภาครัฐด้วย หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หารือไปได้นะครับที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๘๗ www.oic.go.th

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”